

POTAJIARENA

CANCION

*celebrada por todo Guipúzcoa y escrita allí por los años 1862,
por Indalecio Bizcarrondo (Bilinch)*

Egunaren izena
ez dakit nola zan,
bañan siñalagarri
partidu bat bazan
pillotan jokatzeko
Oyarzungo plazan.
Nai det nere orduko
gertaeraesan
urrengoan beste bat
eskarmenta dezan.

Partiduba jokatzez
bukatu zanian,
ostatura joan nintzan
zuzen zuzenian;
mayera jana ekartzen
asi ziranian,
apaiz bat serbitzen zan
aurren aurrenian;
¡sartu zan makiñabat
arren barrenian!!

Nere dicha guziak
badute ajia;
nozki naiz Jaungoikoak
astutzat lajia,
gosiak egin nuben
ango biajia;
kulpa zubenaren zat
daukat korajia,
¡apaiz batek jan zuen
nere potajia!

—

Zintzur ona zubela
ondo siñaliak
eman zituben apaiz
baberrun zaliak;
dozenaka tragatzen
zituben aliak,
maskatu ere gabe
tripasaijaliak;
alako aisa nola
anchuabaliak.

—

Tragatutzen zituben
igar ta eseak,
ez ziran aren diña
zetozen klaseak;
agertu orduko zeuzkan
triparapaseak,
kortesiya gabeko
chapela luzeak;
arrek naikua jan ta
ni berriz goseak.

—

Gerostik ostatuban
sartu ordurako
galdia egin gabe
ez det nik faltako
egun artako apaiza
otedan arako;
ez apaiz jaun guziak
igual diralako,
baizik batek bildurra
sartuziralako.

